

РЕШЕНИЕ

№ 516

гр. Варна, 16.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на тринадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: С.на Тодорова

при участието на секретаря Мария Д. Манолова
като разглежда докладваното от С.на Тодорова Търговско дело №
20213100900632 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на „ФЗ В. К.“ ООД ЕИК 103865626 със седалище и адрес на управление с.Любен Каравелово, общ.Аксаково, обл. Варна, представлявано от Ц.В.К. – управител, чрез пълномощник адв. Н. П., САК, с която **срещу** „ДАН-2000“ ООД ЕИК 130173233 със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул.Хан Тервел 31 вх. В ет.8 ап.24, представлявано от С.А.П. – управител, и след допуснато увеличение на размера на исквете до техния пълен размер в открито съдебно заседание, проведено на 13.10.2022г., в условията на обективно кумулативно съединяване са предявени искиве за осъждане на ответника да заплати следните суми :

1. Сумата от 1 176 051.76 лева, представляваща неплатена цена по договор за продажба на фуражи от 10.01.2011г. и издадени въз основа на него фактури за периода от 11.12.2018г. до 10.07.2020г., ведно със законната лихва за забава върху главницата, считано от датата на завеждане на иска до датата на окончателното плащане на главницата
2. Сумата в общ размер от 219 726 лева, представляваща дължима лихва за забава в плащането на главницата, изчислена върху стойността по всяка фактура за периода от датата, следваща падежа за плащане до 07.09.2021г.

Настоява се за присъждане на сторените съдебно-деловодни разноски.

В исквата молба се излага, че на 10.01.2011г. между „ФЗ В. К.“ ООД ЕИК 103865626, като доставчик, и „ДАН-2000“ ООД ЕИК 130173233, като купувач, е сключен договор за продажба на фуражи. По силата на договора за периода от 11.12.2018г. до

10.07.2020г. са извършени доставки на обща стойност от 1 184 283.12 лева, за които са съставени фактури и кантарни бележки. Цената на стоката е следвало да бъде платена в срок до 90 дни от датата на фактурирането, съгласно чл.17 от договора. Сочи се, че платени са частично суми по фактура № 8000032611/11.12.2018г. и по фактура №8000036429/10.07.2020г. Настоява се, че доколкото ответникът не е изпълнил задължението си да плати договорената цена в установения по договора срок, то той дължи и законна лихва забава върху всяко едно задължение по фактурите.

В срока по чл.367, ал.1 от ГПК ответникът депозира писмен отговор, в който оспорва исковите претенции по основание и размер.

Не спори, че фуражите са доставяни на ответното дружество. Оспорва дължимостта на цената по доставките до степен на обезценка на доставките като заявява наличие на скрити недостатъци на закупените през периода фуражи, като твърди, че същите са били произвеждани в несъответствие с изискванията за хибрида; имали са намалено съдържание на микроелементи и хранителни вещества, както и на витамин А; налице са били токсини във фуража, което е довело до повишена смъртност на кокошки и невъзможност да бъдат произведени, съотв.реализирани яйца. Въвежда защитно възражение за прихващане на предявените искиви претенции с насрещно дължимата му от ищеца сума в размер на 1 176 051.76 лева на две основания : 1. Като обезщетение за претърпени вреди вследствие смъртта на 150 000 кокошки за периода 11.05.2018г. – 10.12.2020г. и 2. Като пропусната полза от продажбата на яйца за периода 11.05.2018г. – 10.12.2020г.

Претендира разноски по делото.

С допълнителната искова молба, депозирана в срока по чл.372, ал.1 от ГПК ищецът оспорва възраженията за неточно в качествено отношение изпълнение на доставките. Твърди, че производител на комбинирани фуражи, сертифициран по стандарт ISO 9001/2018 за управление и качество и стандарт ISO 22000/2015 за управление безопасността на произвежданите фуражи. Сочи, че контролните проби на произведената стока се обработват съгласно Регламент (ЕО) № 183/2005. Твърди, че при доставка стоката се придружава с декларация за съответствие или етикет (при пакетирани фураж), като при преценка купувачът е могъл да възрази. Твърди, че при официален контрол на 17.06.2019г. от ОДБХ Варна е извършена проба за наличие на вит.А, съотв. извършена е контролна такава, установяваща показатели към максимума съдържание на съответния витамин. Сочи се, че твърдяното заболяване при птиците, отглеждани от ответника, е в резултат на вещества, които ищецът не ползва при производството на фуражи (трупно, рибно и кръвно брашно, месо и месни продукти). Сочи, че в през процесния период 2018-2020г. в нито едно от предоставените седем проби в акредитирани лаборатории не са открити констатирани нива над разписаните в Препоръка 2006/576/ЕС по Наредба №10/2009г. Твърди се, че през процесния период и до настоящия момент ответното дружество не е предявявало рекламации по отношение на доставките, както и не е извършвал тестове на проби на която и да било от партидите. Счита възражението за скрити недостатъци на стоката за преклудирано с изтичането на 6 месечния срок от продажбата на стоките. Оспорва фактите и твърденията, на които се

основава възражението за прихващане.

Ответникът не е депозирал отговор на допълнителната искова молба.

В открито съдебно заседание ищецът поддържа заявените с исковата молба осъдителни претенции в цялост, а ответникът настоява за тяхното отхвърляне.

ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, като взе предвид доводите и съображенията на страните и след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Обстоятелствата, на които ищецът основава претенциите си, сочат на възникнало между страните по делото облигационно правоотношение, основано на писмен договор за производство и покупко-продажба на стоки – комбинирани фуражи, като предвид въведените твърдения за липса на изпълнение на задължението на купувача за плащане на договорената цена следва да се приеме, че е заявен за разглеждане иск за реално изпълнение на договорни задължения по смисъла на чл. 79 ал. 1 предл. 1 ЗЗД във вр.чл.266, ал.1 от ЗЗД и вр.чл.327 от ТЗ и чл.86 от ЗЗД, с оглед претенциите за присъждане на уговореното между страните възнаграждение и лихви за забава.

Прието за съвместно разглеждане е заявеното от ответника възражение за прихващане на вземането по предявените искиви претенции с насрещно дължимата му от ищеца сума в размер на 1 176 051.76 лева на две основания : 1. Като обезщетение за претърпени вреди вследствие смъртта на 150 000 кокошки за периода 11.05.2018г. – 10.12.2020г. и 2. Като пропусната полза от продажбата на яйца за периода 11.05.2018г. – 10.12.2020г.

Доказателствената тежест в процеса се разпределя съобразно правилото на чл. 154, ал.1 от ГПК, като всяка страна в процеса носи тежестта да докаже положителните твърдения за факти, от които извлича благоприятни за себе си правни последици и на които основава исканията и възраженията си. В тежест на ищеца е да установи, при условията на пълно и главно доказване, че между него и ответника е налице валидно сключен договор, който е породил желаните от страните правни последици, както и че самият той е изправна по него страна - че е изпълнил, когато според уговореното, или по естеството на задължението следва да престира първи, или е готов да изпълни задълженията си по него; да установи изпълнение в количествено и качествено отношение в съгласие с договореното и нормативните изисквания за производство и продажба; размера на заявените искиви претенции. Тежестта да докаже положителния правопогасяващ факт на изпълнение на задължението да заплати договорената цена се възлага на ответника. Ответникът следва да докаже възражението си за прихващане (с правно основание чл.82 от ЗЗД), като установи неизпълнение на задължението на ищеца по договора по причина, която може да му се вмени във вина, както и собствената си изправност; вредата (съотв.пропусната полза и вреда), която да е в причинна връзка с неизпълнението; размер на вредата.

Не се оспорва от страните, че по силата на Договор за доставка на фуражи от 10.01.2011г., „ФЗ В. К.“ ООД ЕИК 103865626 се задължава да произведе и достави на „ДАН

– 2000“ ООД ЕИК 130173233 комбинирани фуражи по пазарни цени към момента на получаване на стоката. Цената на стоката се определя по общо съгласие на страните по действащи пазарни цени към датата на всяка от доставките и се счита за окончателно определена с фактурирането (т.14 от договора). Цената на стоката се заплаща касово или по Б.а сметка на продавача в срок до 90 календарни дни от датата на фактурирането (т.17). Купувачът може да направи рекламация за лошо качество в тридневен срок от получаването на стоката. В случай на такава рекламация, упълномощен представител на доставчика проверява рекламираното количество в тридневен срок от постъпването на рекламацията в присъствието на упълномощен представител на купувача. Резултатът от проверката се оформя в нарочно изготвен за целта двустранен рекламационен протокол (т.22).

Не се оспорват от ответника извършените доставки на фураж, за които са съставени процесните фактури.

От заключението на вещото лице по ССЧЕ се установява, че посочените в исковата молба фактури са осчетоводени от ищцовото дружество и са отразени в дневниците за продажби на съответния данъчен период, както следва Дебит сметка 4111 Клиенти Дан-2000 ООД, кредит сметка 4532 – ДДС продажби кредит сметка 701 приходи от продажби на продукция. Вещото лице докладва, че процесните фактури са осчетоводени от ответното дружество и са отразени в дневниците за покупки, както следва Дебит сметка 302-материали Фуражи кокошки, дебит сметка 4531 – ДДС покупки, кредит сметка 401 – доставчици, партида ФЗ В. К. ООД. Установява се, че съгласно писмо с изх.№ 200282-1/12.05.2022г. ответникът е ползвал данъчен кредит по издадените от ВЗ В. К. ООД и получени от ответника фактури. От получената счетоводна информация от счетоводствата на двете страни, експертизата установява непогасени задължения по процесните фактури, както следва : вземания в счетоводството на ищеца от 1 176 051 лева и задължения при ответника в размер на 1 176 052.08 лева, или разлика в размер на 0.32 лева. Размерът на законната лихва за забава върху сумите по всяка фактура, изчислен при съобразяване с клаузата на т.17 от договора относно падежа на вземанията по тях до 07.09.2021г. възлиза на 219 958.17 лева. По делото не са ангажирани доказателства за пълно или частично погасяване на задълженията по процесните фактури, поради което следва да се приеме за установена по основание и размер дължимостта на заявената осъдителна претенция в цялост.

Първоначално исковите са заявени като частични, както следва : за сумата от 100 000 лева, частичен иск от иск в общ размер от 1 176 051.76 лева, представляваща неплатена цена по договор за продажба на фуражи от 10.01.2011г. и издадени въз основа на него фактури за периода от 11.12.2018г. до 10.07.2020г., ведно със законната лихва за забава върху главницата, считано от датата на завеждане на иска до датата на окончателното плащане на главницата и за сумата от 10 000 лева, частичен иск от иск в общ размер от 219 726 лева, представляваща дължима лихва за забава в плащането на главницата, изчислена върху стойността по всяка фактура за периода от датата, следваща падежа за плащане до 07.09.2021г. В последствие въз основа на искане от ищеца с протоколно определение от

13.10.2022г. е допуснато увеличение на исковите претенции до пълния им размер. В съдебно заседание ответникът е въвел възражение за погасяване по давност на вземанията по процесните фактури и вземанията за обезщетение за забава за сумите, представляващи горница над първоначално заявените искиви претенции до пълния размер на вземанията по всяка фактура и обезщетенията за забава върху тях за периода, предхождащ три години преди датата на допуснатото изменение на исковите претенции. Позовава се на разпоредбите на чл.116а във вр. чл. 111, б. "в" от ЗЗД, като настоява, че фактурите обективират вземания по периодични плащания, задълженията по които се погасяват с кратката тригодишна давност, която се прилага и по отношение на вземанията за лихвите.

Възражението е частично основателно.

Съгласно чл. 116а от ЗЗД, когато вземането е предявено частично, давността се спира или прекъсва само за предявената част. Съгласно чл. 110 от ЗЗД с изтичане на петгодишна давност се погасяват всички вземания, за които законът не предвижда друг срок. Съгласно чл.111, б.в от ЗЗД с изтичане на тригодишна давност се погасяват вземанията за наем, лихви и за други периодични плащания.

При предявяване на частичен иск давността за вземането е прекъсната с исковата молба и е спряла да тече докато трае искивият процес по частично предявения размер, защото само той е заявен пред съда, а не цялото спорно право. Когато се увеличава размера на частичен иск, по отношение на увеличението погасителната давност се изчислява към датата на увеличението – за новозаявената сума погасителната давност не е прекъсната с подаването на исковата молба.

На първо място, вземанията по фактурите не представляват периодични плащания. Като се изхожда от клаузите на договора за доставка на фуражи от 10.01.2011г., е видно, че същият определя само общите условия на бъдещите продажби между страните, а конкретните условия на всяка продажба – количество, вид и цена на поръчаните и доставени стоки, са предмет на самостоятелно договаряне по повод на отправени от купувача заявки. Прямо претендираното с иска вземане по процесните фактури е приложима общата петгодишна погасителна давност, тъй като спорните доставки носят белезите на самостоятелни търговски продажби, а не на периодични доставки по изпълнение на рамков договор, поради което породеното задължение не е "периодично плащане" по смисъла на чл. 111, б. "в" ЗЗД.

В тълкувателно решение № 3/18.05.2012 г. по т. д. № 3/2011 г. на ОСГТК на ВКС е изяснено, че понятието "периодични плащания" по смисъла на чл. 111, б. "в" ЗЗД се характеризира с изпълнение на повтарящи се задължения за предаване на пари или други заместими вещи, имащи единен правопораждащ факт, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми, без да е необходимо периодите да са равни и плащанията да са еднакви. В разглеждания случай липсва задължение, чийто падеж да настъпва през предварително определени интервали от време, тъй като извършването на доставка не е предопределено с договора, а зависи изцяло от волята на възложителя-ответник. В договора не са включени клаузи, съгласно които ответникът да е задължен да прави ежемесечни или през друг известен интервал от време заявки, както и задължение периодично да се дължи плащане по тях. Ето защо съдът намира, че към вземанията, произтичащи от процесните фактури, е приложима петгодишната погасителна давност.

Доколкото вземането по най-старата фактура, тази под № 8000032611 от 11.12.2018г., е станало изискуемо на 11.03.2019г., то от тази дата е започнала да тече петгодишната давност за вземането по нея, която към датата на увеличаване на иска до пълния му размер – 13.10.2022г. не е изтекла, съответно не е изтекла и за всички вземания в техния пълен

размер, считано от датата на увеличаване на иска до пълния му размер и по останалите фактури, поради което възражението за погасяване на задълженията по процесните фактури е неоснователно.

По отношение на лихвата : Като периодични плащания вземането по лихвите са погасява с изтичане на кратката тригодишна погасителна давност. Исковата молба е подадена по куриер с писмо, носещо пощенско клеймо от 07.09.2021г., като предвид въведеното възражение, следва да бъдат погасени по давност вземанията за лихви преди 07.09.2018г., но такива не са заявени. Погасени по давност са частично вземанията за лихва за забава върху сумите по процесните фактури за периода от 11.03.2019г. до 13.10.2019г., която сума в общ размер, изчислена служебно, на осн.чл.162 от ГПК, възлиза на 18 687.17 лева. Така като основателен и доказан размерът на обезщетението за забава в плащането на главницата се явява основателен за сумата от 201 038.83 лева, до който размер искът следва да бъде уважен, а за разликата от 18 687.17 лева отхвърлен, като погасен по давност.

Основателността на главното вземане налага произнасяне по въведеното от ответника възражение за прихващане на вземането по предявените иски претенции с насрещно дължимата му от ищеца сума в размер на 1 176 051.76 лева на две основания : 1. Като обезщетение за претърпени вреди вследствие смъртта на 150 000 кокошки за периода 11.05.2018г. – 10.12.2020г. и 2. Като пропусната полза от продажбата на 7 268 610 броя яйца за периода 11.05.2018г. – 10.12.2020г.

Ответникът твърди, че в състава на доставяните фуражи липсва витамин А, като същевременно същите съдържат голямо количество плесени, които образуват токсини. Настоява се, че в резултат на изхранването на птиците с некачествения фураж, доставян от ищцовото дружество, през процесния период във фермата на ответника са измрели в соченото количество птици, обстоятелство довело до финансови загуби, което от своя страна е станало причина за невъзможността да бъде реализирана печалба от продажбата на яйца.

Във връзка с доказване на факти и обстоятелства, сочени като първопричина на загубата на птици-носачки във фермата на ответника и изразяващи се в лошо качество на извършваните от ищеца доставки на фураж, съотв. за установяване твърдяната смъртност на животните, по делото са събрани писмени и гласни доказателства.

В делото са приложени протоколи за извършена аутопсия на птици от ветеринарен лекар д-р Н.Н., в които направеното от него заключение е, че се касае за заболяванията микотоксикоза (в четири протокола) и авитаминоза - А (в пет протокола).

В показанията си св. Д.П., служител във фермата, твърди, че са заравяли умрелите птици в близост до обекта. Същевременно, ответникът не е ангажирал документация, която да удостоверява кога, как и къде са били съхранявани, транспортирани и предадени за обезвреждане умрелите птици.

Съгласно заключението на вещото лице по ССЧЕ в ответното дружество не са отчетени счетоводно разходи за брак, респективно разходи от умрели птици, в ГФО за 2019г. и за 2020г.

По делото е назначена Съдебно-ветеринарно-медицинска експертиза, чието заключение, като изготвено от специалист, притежаващ необходимите знания и опит, съдът кредитира изцяло.

При изисканата от ОД БХ Варна информация, вещото лице докладва, че „ФЗ В. К.“ ООД притежава завод за производство на комбинирани фуражи, предназначени за пазара, одобрен от БАБХ с регистрационен номер BG0330028, находящ се в с.Любен Каравелово, община Аксаково, област Варна. Ответникът "ДАН-2000" ООД гр.Варна е собственик на животновъден обект - ферма за стокови носачки, одобрен и регистриран с Удостоверение за регистрация №675/03.01.2012г за подово отглеждане на кокошки носачки с капацитет 24 000 бр. и удостоверение № 841/22.11.2012г за клетъчно отглеждане на кокошки носачки и капацитет 32 400 бр.

Вещото лице обяснява, че под "Авитаминоза" се разбира заболяване, което възниква от липсата на витамини в организма. Хиповитаминоза е заболяване, което възниква от недоимък, недостиг на витамини. Вещото лице се позовава на отговора на ОДБХ с изх. № ЗЖ.1153 ОТ 28.09.2022г., изготвен за целите на експертизата, в който е посочено, че в процесния период е взета проба от пълноценен фураж за кокошки носачки през м.февруари 2019г като резултата е несъответстващ - установено е по-ниско съдържание на витамин А, за което е издадено предписание към „ФЗ "В. К." да гарантира производството на хомогенни смеси". В следващ протокол от изпитване на пълноценен фураж за кокошки носачки по показател съдържание на витамин "А" № AR-19-ЖК-081415-01 от 03.07.2019г стр.331 гръб е посочен резултат 15700 UI/kg . В протокол от изпитване от 02.08.2019г по показател съдържание на витамин "А" на пълноценен фураж за кокошки носачки №19088200 е посочен резултат 12000 UI/kg, което от ОДБХ-Варна отчитат като несъответствие. От приложените двата протокола е видно, че съдържанието на витамин А е по-високо и не може да се говори за занижено количество на витамин А във фуража, респективно за хиповитаминоза, предизвикана от недостиг на витамин А, в произведения фураж.

Като се позовава на отговора на ОДБХ вещото лице сочи, че контролните органи и бизнес операторите следва да вземат проби от фураж по разпоредбите, разписани в Регламент (ЕО) № 152/2009 за определяне на методите за вземане на проби и анализ за целите на официалния контрол на фуражите и по точно в приложение I на същия. В приложението е указано, че "пробите се взимат и се подготвят възможно най-бързо, като се спазват необходимите предпазни мерки, за да се избегне промяна или замърсяване на продукта . Инструментите, както и повърхностите и съдовете за поставяне на пробите трябва да са почистени и сухи. Точковите проби (количество, взето от едно място на изследваната партида) трябва да се взимат произволно от цялата изследвана партида". Т.е. Изискват се специални познания и умения. Пред вещото лице управителят С.П. е посочил, че пробите от фуража, които са били изпращани за анализ, са вземани "в торбичка направо през шнека на силоса“, като „се е изпускарало количество от фуража".

В тази връзка според вещото лице следва да се приеме, че представителна стойност ще имат тези проби, които са взети правилно, а именно взетите от служителите на ОДБХ-

Варна за целите на официалния контрол. В посочения период изпитваните проби фураж с Протокол от изпитване №4975/30.08.2019г стр.329 от делото и № 5713/11.10.2019г стр.330, показват отсъствие на микробиологично замърсяване.

На следващо място вещото лице докладва, че в изпълнение на чл.132, ал.1, т.5 от Закона за ветеринарномедицинската дейност собствениците, съответно ползвателите на животновъдни обекти със селскостопански животни осигуряват ветеринарномедицинско обслужване на животните, като сключват договори. В конкретния случай е сключен договор с д-р Н.Н. № 17/31.10.2018г. (приложен към експертизата), който е обслужвал фермата и е следвало да извършва всички лечебно- профилактични мероприятия и аутопсията на умрелите птици.

Съгласно разпоредбата на чл.132, ал.1, т.13 от ЗВМД собствениците, съответно ползвателите на животновъдни обекти със селскостопански животни съхраняват Дневник по образец, в който ветеринарния лекар, обслужващ обекта записва проведените лечебно- профилактични мероприятия, както и дата на доставяне на ветеринарномедицински продукти (ВМП), наименование на ВМП, приложено количество; дневникът се съхранява пет години от последното вписване...". Собственикът е представил на експерта Амбулаторен дневник за ветеринарни клиники и амбулатории (приложен към експертизата), в който информация за проведените лечебно-профилактични мероприятия е вписвана последно в края на януари 2016г., поради което и не може да се направи заключение, че в обекта през периода 11.12.2018г - 10.10.2020г е имало или е нямало заболяване и ако е имало от какви заболявания са страдали птиците в животновъдния обект на "ДАН 2000" ООД и дали в резултат на това/тези заболявания се е завишила смъртността.

На следващо място вещото лице сочи, че съгласно чл.132, ал.1, т.5 от ЗВМД собствениците, съответно ползвателите на животновъдни обекти със селскостопански животни в тридневен срок от установяване на събитието, писмено или по електронен път чрез Интегрираната информационна система на БАБХ, уведомяват за откраднати, убити или умрели животни ветеринарния лекар, обслужващ животновъдния обект, кмета на населеното място и обекта за обезвреждане на странични животински продукти, обслужващ съответната територия. Според вещото лице по делото липсват данни за изпълнение на това законово задължение от страна на ответника, независимо, че той е имал две възможности за предаване за обезвреждане на умрелите птици. Едната е била умрелите животни да се предадат за обезвреждане на "Син кръст 2016" ООД, съгласно сключен Договор №33/17.04.2019г с Българска агенция по безопасност на храните с предмет събиране, транспортиране, съхранение и обезвреждане на умрели животни от животновъдни обекти..." (договорът е сключен след процедура по ЗОП №05362-2018-0001 и е приложен към експертизата) като в тази хипотеза, собственикът не дължи заплащане на услугата, тъй като тя е за сметка на държавата. Втората възможност е била да предаде за обезвреждане умрелите птици на екарисаж, за която услуга е следвало да заплати такса. И в двата случая, след предаването на умрелите животни, собственикът е следвало да получи потвърдителна бележка. Вещото лице е установило, че между "ДАН-2000" ООД и "Екарисаж Варна" ЕООД

е имало сключени договори от 14.05.2018г със срок до 31.12.2018г и от 01.06.2020г. до 31.12.2020г. като при оглед на потвърдителните бележки, липсват данни в процесния период да са предавани умрели птици за обезвреждане. Предавани са само яйчни продукти и черупки от яйца.

Вещото лице докладва, че от представените й от ответника книги (приложени към експертизата) се установява, че в разглеждания период са умрели 33 437 бр.птици, но липсват данни, а и собственикът на фермата не е представил доказателства за уведомяване на официалния ветеринарен лекар по здравеопазване на животните от ОБ БХ гр.Варна, което е нарушение на чл.132, ал.1, т.24 от ЗВМД.

Според вещото лице липсват данни по делото, както и такива не са били предоставени в хода на проверката от ответника, които да установяват извършване на предварителни изследвания, като вземане на кръв и лабораторно изпитване на кръвта от заболелите носачки с оглед установяване нивото на пикочна киселина в кръвта и наличие или липса на анемия, данните от които биха могли да бъдат в подкрепа на поставената диагноза – хиповитаминоза А, при което птиците не умират веднага, доколкото подлежи на лечение.

Според експерта протоколите за аутопсия, приложени по делото, не отговарят на изискванията, заложили в учебния курс на обучение на студентите по ветеринарна медицина, съотв. не дават идентификация на отглежданите птици, като порода, възраст, тегло, охраненост; липсват данни за направени изследвания и поставена диагноза приживе, които да способстват за даване на заключение за настъпилата смърт.

Според вещото лице документите по делото показват, че количеството фураж в разглеждания период е закупувано регулярно, в приблизително едни и същи количества, без никакви големи паузи от време, което не обосновава извод, че в животновъдния обект е имало висока смъртност, при която закупуваното количество би следвало рязко да намалее в резултат на по-малкия брой птици.

Съгласно заключението на вещото лице по ССЧЕ се установява, че по делото са налице данни за умрели през периода 2019-2020г. 36 661 броя птици, чиято пазарна стойност възлиза на 61 113.89 лева. Изчислено е, че чистата печалба от продажбата на 7 268 610 броя яйца през периода от 11.12.2018г. до 10.07.2020г. възлиза на 823 533.51 лева.

Претърпяната загуба е вид имуществена вреда, изразяваща се в намаляване на имотното състояние на кредитора след неизпълнението. Разликата между имуществото след неизпълнението и икономическото положение, което кредиторът би имал, ако задължението беше изпълнено, формира размера на претърпяната загуба. Разграничението с пропуснатите ползи, вторият вид имуществени вреди, които подлежат на обезщетяване, се изразява в това, доколко вредите са обективирани като резултат на неизпълнението. Претърпените загуби представляват реалните, ефективни вреди, изразяващи се в намаляване на активите на имуществото на кредитора. Пропуснатите ползи са само определяеми въз основа на опита и обичаите в практиката- при тях вредата произтича от нереализиране на възможност за

увеличаване на актива на имуществото на кредитора. При това е необходимо предположението за увеличаване на активите винаги трябва да се изгражда на доказана възможност за сигурно увеличаване на имуществото и не може да почива на логическо допускане за закономерно настъпване на увеличаването.

В настоящия случай не се установи, на първо място, че ищецът е извършвал доставки на некачествен фураж през процесния период, със състав в отклонение от изискванията за съдържание на храна за кокошки носачки. На следващо място, не се констатира по безспорен и категоричен начин наличието на причинно-следствена връзка между качеството и състава на доставяния фураж и смъртността на птиците. Липсват годни анализи на заболяването на птиците, съответно за вида и причините, както и за предприемане на мерки за тяхното лечение.

Ответникът не установи по пътя на пълното и главно доказване, че е бил в състояние да произведе 7 268 610 броя яйца през процесния период, като основна причина за това да е некачествения фураж по доставките, с които са били хранени кокошките носачки. Не се доказва, че за ответника е била налице сигурна възможност за реализация на соченото количество яйца.

По изложените съображения не се установи наличието на ликвидно и изискуемо активно вземане на ответника към ищцовото дружество, поради което и въведеното възражение за прихващане е неоснователно.

По разноските :

Съобразно изхода на спора и на основание чл.78,ал.1 от ГПК ответникът дължи и следва да заплати на ищеца разноски в размер на общата сума от 69 182.30 лева, от които за държавна такса за образуване и водене на делото; заплатено адв.възнаграждение и държавна такса по ч.т.д. № 223/2021г. по описа на ВОС; за възнаграждения на вещите лица по ССЧЕ и СВМЕ.

С оглед частта, в която е отхвърлен иска в полза на ответника следва да бъде присъдена сумата от 32.22 лева, от която за възнаграждения на вещите лица по ССЧЕ и СВМЕ.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ДАН-2000“ ООД ЕИК 130173233 със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул.Хан Тервел 31 вх. В ет.8 ап.24, представлявано от С.А.П. – управител, да заплати на „ФЗ В. К.“ ООД ЕИК 103865626 със седалище и адрес на управление с.Любен Каравелово, общ.Аксаково, обл. Варна, представлявано от Ц.В.К. – управител, следните суми :

1 . Сумата от 1 176 051.76 лева, представляваща неплатена цена по договор за продажба на фуражи от 10.01.2011г. и издадени въз основа на него фактури за периода от

11.12.2018г. до 10.07.2020г., ведно със законната лихва за забава върху главницата, считано от датата на завеждане на иска – 07.09.2021г. до датата на окончателното плащане на главницата

2 . Сумата в общ размер от 201 038.83 лева, представляваща дължима лихва за забава в плащането на главницата, изчислена върху стойността по всяка фактура за периода от датата, следваща падежа за плащане до 07.09.2021г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за сумата от 18 687.17 лева за периода от 11.3.2019г. до 13.10.2019г., като погасена по давност.

ОСЪЖДА ДАН-2000“ ООД ЕИК 130173233 със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул.Хан Тервел 31 вх. В ет.8 ап.24, представлявано от С.А.П. – управител, да заплати на „ФЗ В. К.“ ООД ЕИК 103865626 със седалище и адрес на управление с.Любен Каравелово, общ.Аксаково, обл. Варна, представлявано от Ц.В.К. – управител, съдебно-деловодни разноси в размер на общата сума от 69 182.30 лева.

ОСЪЖДА „ФЗ В. К.“ ООД ЕИК 103865626 със седалище и адрес на управление с.Любен Каравелово, общ.Аксаково, обл. Варна, представлявано от Ц.В.К. – управител, да заплати на ДАН-2000“ ООД ЕИК 130173233 със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул.Хан Тервел 31 вх. В ет.8 ап.24, представлявано от С.А.П. – управител, съдебно-деловодни разноси в размер на общата сума от 32.22 лева.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Варненски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____